

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. G.

przeciwko Gminie Miejskiej Z.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 października 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 30 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,

3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) adwokatowi B. B. tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce w postępowaniu kasacyjnym kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o należny podatek VAT.

UZASADNIENIE

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej

wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka A. G. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 czerwca 2017 r oddalającego jej apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo.

Jak należy wnosić z treści skargi kasacyjnej wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania powódka oparła na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Podniosła bowiem, że interesie publicznym leży wypowiedź Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie z uwagi na potrzebę wykładni art. 278 k.p.c. w kontekście określenia zadań biegłego sądowego i przedmiotu dowodu z opinii, w szczególności, czy dopuszczalne jest opiniowanie biegłego w zakresie okoliczności faktycznych.

Poddając ocenie tak sformułowany wniosek trzeba zważyć, że jeżeli skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK

111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Skarga kasacyjna nie zawiera argumentów uzasadniających przyjęcie wystąpienia w sprawie tak rozumianej przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje stanowisko, iż zadaniem biegłych nie jest ustalenie okoliczności faktycznych sprawy. W tym zakresie, poza wymienionym w skardze kasacyjnej wyrokiem z dnia 11 lipca 1969 r. można przytoczyć wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2006 r., V CSK 360/06 (nie publ.). Jednocześnie - na co trafnie zwraca się uwagę w skardze kasacyjnej - w orzecznictwie dopuszcza się zlecanie biegłym ustaleń faktycznych, gdy do ich dokonania niezbędne są wiadomości specjalne. Decyzje dowodowe Sądu w tym zakresie zależą jednak od konkretnych okoliczności faktycznych sprawy. W przedmiotowej sprawie Sąd drugiej instancji wskazał przyczyny nieuwzględnienia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność istnienia związku przyczynowego pomiędzy niewykonaniem zobowiązania przez pozwaną a utratą płynności finansowej przez powódkę.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącą przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania rozstrzygając o kosztach procesu na postawie art. 98 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

O kosztach postępowanie kasacyjnego jak w pkt 3 Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 4 ust. 3 8 pkt 7 § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714 ze zm.).